

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ, ΜΙΑ ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Θεατρικό έργο για την 28η Οκτωβρίου

Επιμέλεια: Χρυσούλα Τσιμούρη, Εκπαιδευτικός
Με τη συνδρομή της Τεχνητής Νοημοσύνης (AI)

ΣΚΗΝΗ 1η — Το ΟΧΙ

Αφηγητής 1:

28 Οκτωβρίου 1940. Η νύχτα δεν είχε ακόμη τελειώσει, όταν η Ελλάδα βρέθηκε μπροστά σε μια μεγάλη απόφαση.

Ιταλός απεσταλμένος:

Παραδοθείτε. Δεν έχετε άλλη επιλογή.

Ελλάδα:

Υπάρχουν στιγμές που η σιωπή είναι αδυναμία. Κι άλλες που μια λέξη γίνεται ιστορία.

Παιδί 1:

Και ποια ήταν αυτή η λέξη;

Ελλάδα:

ΟΧΙ!

Παιδί 2:

Μια μικρή λέξη. Μα χώρεσε μέσα της μια ολόκληρη πατρίδα.

ΣΚΗΝΗ 2η — Ο αποχαιρετισμός

(Μια μητέρα αποχαιρετά τον γιο της.)

Μητέρα:

Παιδί μου, ο δρόμος είναι δύσκολος. Μα η αγάπη μου θα σε ακολουθεί.

Στρατιώτης:

Κι εγώ θα πάρω μαζί μου το σπίτι μας, τη φωνή σου και το φως της πατρίδας.

Μητέρα:

Να προσέχεις! Να προσεύχεσαι! Να γυρίσεις γρήγορα κοντά μας!

Στρατιώτης:

Κι εγώ ονειρεύομαι τη μέρα που κανένα παιδί δεν θα αποχαιρετά τη μάνα του για τον πόλεμο.

Μητέρα:

Η Παναγία να σε φυλάει, παιδί μου.

Στρατιώτης:

Κράτησε την ελπίδα, μητέρα. Είναι το φως που δεν σβήνει.

ΣΚΗΝΗ 3η — Στα βουνά της Πίνδου

(Οι στρατιώτες περπατούν στο χιόνι.)

Αφηγητής 2:

Στα βουνά της Πίνδου, το κρύο πάγωνε τα χέρια. Μα δεν μπορούσε να παγώσει την ψυχή.

Στρατιώτης 1:

Το χιόνι σβήνει τα ίχνη μας.

Στρατιώτης 2:

Όχι όμως και τον δρόμο μας.

Στρατιώτης 3:

Κι αν λυγίσουν τα πόδια μας;

Στρατιώτης 4:

Θα στηρίξει ο ένας τον άλλον.

Στρατιώτης 1:

Για όσους αγαπάμε.

Όλοι οι στρατιώτες:

Για την ελευθερία!

Αφηγητής 1:

Κι έτσι, βήμα το βήμα, οι Έλληνες αντιστάθηκαν. Με θάρρος, πίστη και δύναμη ψυχής.

ΣΚΗΝΗ 4η — Μια προσευχή, μια ελπίδα

(Ένας στρατιώτης κρατά ένα μικρό φυλαχτό ή μια εικόνα.)

Στρατιώτης 2:

Παναγία μου, φύλαξε όσους αγαπώ. Δώσε μας δύναμη να αντέξουμε.

Στρατιώτης 3:

Κι όταν τελειώσει ο πόλεμος, ας μείνει μόνο η μνήμη του, για να διδάσκει τις επόμενες γενιές.

Αφηγητής 2:

Για πολλούς στρατιώτες, η πίστη ήταν παρηγοριά. Μια φλόγα ελπίδας μέσα στο σκοτάδι του πολέμου.

ΣΚΗΝΗ 5η — Η υπόσχεση

(Όλα τα παιδιά εμφανίζονται στη σκηνή κρατώντας ελληνικές σημαίες ή λευκά λουλούδια.)

Παιδί 1:

Θυμόμαστε εκείνους που έφυγαν.

Παιδί 2:

Εκείνους που πολέμησαν.

Παιδί 3:

Εκείνους που δεν επέστρεψαν.

Παιδί 4:

Κι εκείνους που περίμεναν τα παιδιά τους με την ελπίδα στην καρδιά.

Παιδί 5:

Η ιστορία τους δεν ανήκει μόνο στο χθες.

Παιδί 6:

Είναι ευθύνη δική μας σήμερα.

Ελλάδα:

Να αγαπάτε την πατρίδα σας. Να σέβεστε κάθε άνθρωπο. Να μη θεωρείτε ποτέ την ελευθερία δεδομένη.

Παιδί της Ειρήνης:

Γιατί το μεγαλύτερο ΟΧΙ στον πόλεμο είναι ένα μεγάλο ΝΑΙ στην ειρήνη.

Όλα τα παιδιά μαζί:

Μια πατρίδα, μια ιστορία.

Μια θυσία, μια υπόσχεση.

Να θυμόμαστε.

Να ελπίζουμε.

Να ζούμε ελεύθεροι!

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΕΛΛΑΔΑ!

(Ακολουθεί ο Εθνικός Ύμνος.)